

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/226/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118249241
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6118249241.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci žalobkyne: KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o., so sídlom: Československé armády 954/7, Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199, zast.: ŠMÍDA advokátní kancelář s. r. o., organizačná zložka, Ul. Svornosti 43, Bratislava, IČO: 47 255 773, konajúca prostredníctvom advokáta a vedúceho organizačnej zložky JUDr. Jiřího Šmídy, proti žalovanému: R. F., F.. XX. X. XXXX, Q. H.: I.. C. XXX/X, Ž.O. F. U., zast.: FALIS & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Lermontovova 14, IČO: 51 769 654, o zaplatenie 819 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňu istinu vo výške 240 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 240 € od 17. 12. 2016 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobkyňu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica 9. 3. 2018 a postúpenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 2. 11. 2018, domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 819 €, spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 17. 12. 2016 do zaplatenia a trovy konania. Aktívnu legitimáciu na podanie žaloby odvodzovala z predloženej kópie zmluvy o postúpení pohľadávok z 16. 12. 2016 (ďalej len „zmluva o postúpení pohľadávok“), ktorú uzavrela s pôvodným veriteľom - obchodnou spoločnosťou Provident Financial, s. r. o., IČO: 35 805 731, toho času Endepro, s. r. o. v likvidácii, (ďalej len „pôvodný veriteľ“). Zmena v osobe veriteľa bola žalovanému oznámená listom z 16. 12. 2016.

2. Svoj nárok žalobkyňa odvodzuje od zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorú uzavrel so žalovaným 21. 4. 2014 (ďalej len „zmluva“) pôvodný veriteľ, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 960 €, vyplatený v hotovosti pri podpísaní zmluvy. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť 60. splátkami vo výške 21,52 € s tým, že prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, t. j. 28. 4. 2014 a posledná splátka bola splatná 15. 6. 2015. Žalovaný sa zaviazal uhradiť spolu s istinou aj náklady, ktoré pozostávajú zo zmluvného úroku a administratívneho poplatku celkovo vo výške 331,20 €. Administratívny poplatok zahŕňal najmä spracovateľský poplatok, služby obchodného zástupcu veriteľa, telefonické upozornenie na omeškania s úhradou splátky, možnosť kedykoľvek požiadať o podporu a informácie prostredníctvom zákazníckej linky, možnosť získať duplikáty zmluvy, získanie karty splátok, ako pomôcku na vedenie záznamov o platbách, nevymáhaní záväzku prostredníctvom dedičského konania a pod. Žalovaný uhradil doposiaľ sumu 141 €, ktorá bola započítaná na istinu. Žalobkyňa v

tomto konaní požaduje od žalovaného iba uhradenie zvyšnej časti istiny vo výške 819 € a zákonný úrok z omeškania. Ostatné nároky si neuplatňuje.

3. K žalobe bola pripojená zmluva z 21. 4. 2014, zmluva o zabezpečení splátok úveru z 21. 4. 2014, výpis splátok a úhrad žalovaným, zmluva o postúpení pohľadávok, výpis z obchodného registra Českej republiky ohľadom žalobkyne, oznámenie o postúpení pohľadávok z 16. 12. 2016 s podacím hárkom, predžalobná výzva z 6. 2. 2018 s podacím hárkom.

4. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol platobným rozkazom z 4. 4. 2018, sp. zn. 10Up/183/2018 o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 819 € a úrok z omeškania tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku. Žalovaný voči platobnému rozkazu včas podal odpor (27. 4. 2018), ktorý odôvodnil tým, že nárok je premlčaný s poukazom na to, že istina, ktorá tvorí žalovaný nárok, mala byť splatená 32. splátkami vo výške 29,76 € a čiastočne 33. splátkou vo výške 7,68 €, ktorá bola splatná 8. 12. 2014. Žaloba bola podaná na súd 9. 3. 2018, teda po uplynutí 3 ročnej premlčacej lehoty.

5. Žalobkyňa sa k odporu proti platobnému rozkazu vyjadrila v písomnom podaní v ktorom uviedla, že z uzatvorenej zmluvy vyplýva splatnosť prvej splátky (7. deň od uzavretia zmluvy), t. j. 28. 4. 2014 a každá ďalšia bola splatná 7. kalendárny deň od splatnosti predchádzajúcej splátky. Posledná 60. splátka bola splatná 15. 6. 2018. Žalobkyňa si uplatnila nárok na súde 9. 3. 2018, teda pred uplynutím premlčacej doby. Zároveň žalobkyňa navrhla pokračovať v konaní, na základe čoho v súlade s § 14 ods. 3 z. č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUK“) postúpil Okresný súd Banská Bystrica vec miestne príslušnému okresnému súdu na základe návrhu žalobkyne na pokračovanie v konaní a v súlade s § 11 ods. 5 ZoUK došlo k zrušeniu platobného rozkazu.

6. Žalovanému bolo doručené vyjadrenie žalobkyne k odporu proti platobnému rozkazu, ktoré mu bolo doručené 22. 11. 2018, na ktoré však nereagoval.

7. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 21. 12. 2018, prítomný právny zástupca žalovaného poukázal na tvrdenia uvedené v písomnom vyjadrení a ako nové skutočnosti uviedol, že nárok je premlčaný v celom rozsahu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/256/2017, z 20. 9. 2018, ktorý vyhlásil v skutkovo podobnom prípade plnenie podľa zmluvy o zabezpečení splátok úveru za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda keďže ide o akcesorickú zmluvu s poukazom na § 52a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), tá spôsobuje neplatnosť úverovej zmluvy podľa § 53d OZ. Na strane žalovaného tak došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktoré je však v celom rozsahu premlčané, pretože subjektívna ako aj objektívna lehota uplynula pred uplatnením žaloby na súd.

8. Okresný súd na základe vyjadrení strán a predložených listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový a právny stav.

9. Pôvodný veriteľ uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 960 €. Celkové náklady žalovaného podľa § 2 písm. g) zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZSU“) boli tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok bol vyjadrený úrokovou sadzbou vo výške 22,38 % p. a. zo sumy úveru t. j. vo výške 138,24 € a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou vo výške 192,96 €. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy predstavovali ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 70,38 %. Celková čiastka podľa § 2 písm. h) ZSU, ktorú mal žalovaný zaplatiť veriteľovi na základe zmluvy, bola tvorená súčtom úveru a celkových nákladov. V čase uzatvorenia zmluvy a pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu predstavovala sumu 1 291,20 €. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe zmluvy predstavovala 46,30 %. Žalovaný mal dlh splatiť v 60. týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy predstavovala 21,52 €. Úver sa za podmienok podľa zmluvy poskytol na dobu 60. týždňov a termín splatnosti poslednej splátky, a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol 7. deň 60. týždňa po dni uzavretí zmluvy, t. j. 15. 6. 2015. Zo zmluvy tiež vyplýva, že splatnosť prvej splátky dlhu nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky nastane 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Žalovanému bol úver vyplatený v hotovosti pri podpise zmluvy.

10. Z predloženého výpisu úhrad žalovaným a z tvrdenia žalobkyne vyplýva, že žalovaný uhradil doposiaľ sumu 141 €. Z obsahu oznámenia o postúpení pohľadávok z 16. 12. 2016 adresovaného žalovanému vyplýva, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 16. 12. 2016 sa žalobkyňa stala veriteľom pohľadávky, ktorá vznikla pôvodnému veriteľovi voči žalovanému. Listina bola žalovanému odoslaná 2. 1. 2017. Z obsahu predžalobnej výzvy adresovanej žalovanému vyplýva výška dlhu v celkovej sume 1 672,58 €, v ktorom je zahrnutý aj zákonný úrok z omeškania. Listina bola žalovanému odoslaná 7. 2. 2018.

11. Spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzavrel pôvodný veriteľ so žalovaným aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej sa pôvodný veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému službu špecifikovanú v článku I. uvedenej zmluvy, za ktorú mal žalovaný zaplatiť odmenu vo výške 494,40 €. Žalovaný bol povinný splácať odmenu v 60. pravidelných splátkach splatných v rovnakých termínoch ako splátky úveru, a to vo výške 8,24 €. Uvedená odmena nie je predmetom tejto žaloby.

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

15. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

17. Podľa § 1 ods. 2 ZSU, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Okresný súd považoval za nesporné, že pôvodný veriteľ uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou medzi dodávateľom, ktorý konal v rámci svojho predmetu podnikania a žalovaným ako spotrebiteľom. Zároveň sa na predmetné zmluvy vzťahujú aj ustanovenia ZSU, pretože predmetná zmluva spĺňa všetky zákonné definičné znaky, ktorými zákonodarca vymedzil, ktoré zmluvy sa budú spravovať uvedeným zákonom. Uvedené skutočnosti strany sporu nepopreli, čo vyplýva aj z ustanovení predmetnej zmluvy ktorá odkazuje na predmetný zákon.

19. V danom prípade okresný súd neskúmal, či zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, ani nepodrobil zmluvu kontrole, či obsahuje všetky náležitosti podľa príslušných ustanovení ZSU, pretože žalobkyňa všetky úhrady žalovaného započítala na istinu a rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a zaplatenou sumou si uplatňuje v predmetnom konaní. Nárok žalobkyne teda spočíva v uhradení hlavného predmetu zmluvy, ktorý je zo zákona vylúčený z kontroly neprijateľnosti zmluvných podmienok (§ 53 ods. 1 OZ). Žalobkyňa okrem toho požaduje iba zákonný úrok z omeškania. Aj za predpokladu, že by okresný súd zistil, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky alebo v nej absentujú zákonné náležitosti, žalobkyňa by mala nárok na vrátenie poskytnutej sumy úveru. Vzhľadom na to, že si žalobkyňa uplatňuje iba časť neuhradenej istiny, nebol dôvod posudzovať dôvodnosť ostatných, žalobkyňou neuplatnených nárokov vyplývajúcich zo zmluvy.

20. Medzi stranami nebolo taktiež sporné, že pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 960 €, z ktorého doposiaľ bolo uhradených 141 €. Spornou ostala iba otázka, či došlo k premlčaniu žalovaného nároku. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania bol okresný súd povinný skúmať, či nárok žalobkyne bol uplatnený na súde včas, t. j. pred uplynutím zákonom stanovenej premlčacej lehoty.

21. Na predmetný spotrebiteľský vzťah súd aplikoval ustanovenia OZ o premlčaní. V danom prípade išlo o plnenie v splátkach, pričom žalobkyňa v priebehu konania nepreukázala, že vyhlásila predčasnú splatnosť poskytnutého úveru v súlade s § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, preto plynula všeobecná trojročná premlčacia lehota pre každú splátku zvlášť odo dňa ich zročnosti v súlade s § 103 prvá veta OZ. Podľa zmluvy bol žalovaný povinný vrátiť poskytnutý úver v 60. týždenných splátkach, splatnosť ktorých bola vždy 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy v prípade 1. splátky a 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky pri ostatných splátkach. Splatnosť prvej splátky tak bola 28. 4. 2014 a poslednej 15. 6. 2015. V každej splátke boli okrem istiny zahrnuté aj úroky a poplatok za garantovanú službu. Vzhľadom na to, že istina úveru predstavovala 960 €, v každej splátke preto predstavovala istina výšku 16 € a zvyšok každej splátky predstavoval úrok a poplatok. V zmluve sa pôvodný veriteľ so žalovaným nedohodol, že prednostne bude splátkami splatená najprv istina a následne úroky a poplatok, preto tvrdenia žalovaného o tom, že istina úveru bola splatená prvými 33. splátkami považuje súd za ničím nepodložené tvrdenie. Skutočnosť, že žalovaný považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov nemá za následok zmenu obsahu záväzku, ktorá by predstavovala nižší počet splátok, ako bol dohodnutý v zmluve.

22. Žaloba bola doručená Okresnému súdu Banská Bystrica 9. 3. 2018. Splátky, pri ktorých uplynula trojročná premlčacia lehota pred doručením žaloby, nie je možné v tomto konaní priznať z dôvodu uplatnenej námietky premlčania. Pri posledných 15. splátkach, ktorých splatnosť nastala po 9. 3. 2015, neuplynula trojročná premlčacia lehota pred uplatnením práva na súde, preto nárok vo výške 240 € bol uplatnený dôvodne. Súd preto priznal žalobkyni nárok na zaplatenie 240 € a vo zvyšnej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú pre premlčanie uplatneného nároku a v časti pre zánik dlhu jeho splnením.

23. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie podľa § 17 ods. 1 z. č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike) platná k prvému dňu omeškania s plnením záväzku bola 0 % (platná od 16. 3. 2016, údaje zverejnené na webovej stránke www.nbs.sk). Úrok z omeškania preto predstavuje výšku 5 % ročne, a v tejto výške si ho uplatňuje žalobkyňa z dlžnej sumy.

26. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, v dôsledku čoho mu okrem povinnosti zaplatiť dlžnú sumu vznikla aj žalobkyňou uplatnená povinnosť zaplatiť úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške. Žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 €. Súd žalobkyni priznal úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho pod dni účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávok tak, ako navrhla vo svojom žalobnom návrhu, t. j. od 17. 12. 2016.

27. Nad rámec považuje súd za potrebné uviesť, že žalovaný zastúpený advokátom, na pojednávaní podstatným spôsobom zmenil svoje tvrdenia ohľadom premlčania, ktoré boli v rozpore s jeho tvrdeniami uplatnenými v odpore proti platobnému rozkazu a ktoré boli uplatnené až na pojednávaní napriek tomu, že k vyjadreniu žalobkyne, ktoré mu bolo doručené 22. 11. 2018, sa nevyjadril. V tomto prípade súd poukazuje na ustanovenie § 291 ods. 1 CSP, ktorý vylučuje použitie ust. § 296 CSP, ak je žalovaný ako spotrebiteľ zastúpený advokátom, čo v konečnom dôsledku znamená, že sudcovská koncentrácia konania je aplikovateľná v tomto konkrétnom prípade.

28. Napriek uvedenému súd posúdil tvrdenia žalovaného vznesené až na pojednávaní ohľadom premlčania nároku na bezdôvodné obohatenie v dôsledku absolútnej neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy

s poukazom na § 52a ods. 2 a § 53d OZ. Súd sa nestotožňuje s právnymi závermi uvedenými v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/256/2017, z 20. 9. 2018, ktorý tvorí jadro argumentácie žalovaného. V prvom rade je potrebné uviesť, že týmto súdom vyhlásené zmluvné podmienky za neprijateľné svojím znením nie sú totožné s obsahom zmlúv posudzovaných v predmetnom konaní (napr. zmluvná podmienka vo výroku III. uvádza iné sumy a pravidelné „mesačné“ splátky...). Samotná zmluva o zabezpečení splátok úveru aj v prípade, že by bola absolútne neplatnou, nemá za následok absolútnu neplatnosť úverovej zmluvy, aj keď ma akcesorickú povahu. Ide o samostatný právny úkon na samostatnej listine aj napriek tomu, že ju zmluvné strany uzavreli v ten istý deň ako úverovú zmluvu. Navyše, predmetom tohto konania nie je nárok zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru. V danom prípade nie je možné posudzovať zmluvy ako vzájomné závislé podľa § 52a ods. 2 OZ, pretože akcesorickú povahu má iba zmluva o zabezpečení splátok úveru vo vzťahu k úverovej zmluve, teda v danom prípade nie sú zmluvy od seba vzájomné závislé a zánik zmluvy o zabezpečení splátok úveru nespôsobuje zánik zmluvy, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver.

29. V predmetnom rozhodnutí však nie je bližšie uvedené, na základe čoho súd dospel k záveru, že poplatok za garantovanú službu je poplatkom za správu úveru a že je netransparentný. Súd nepovažuje ukladanie poplatkov v spotrebiteľských úveroch samo o sebe za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pričom v samotnej úverovej zmluve boli uvedené aj celkové náklady spojené s úverom aj výška ročnej percentuálnej miery nákladov, teda dostatok údajov potrebných na porovnanie výhodnosti úverového produktu. Akýkoľvek poplatok musí spôsobovať hrubý nepomer, resp. značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. V danom prípade je však poplatok za tzv. garantovanú službu, ako aj odmenu za poskytnutie služby v rámci zmluvy o zabezpečení splátok úveru potrebné považovať za zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu zmluvy a primeranosti ceny, a teda v súlade s § 53 ods. 1 OZ, ich nie je možné považovať za neprijateľné zmluvné podmienky. Samotné poplatky sa zohľadňujú či už v celkovej odplate za poskytnutý úver, v celkových nákladoch a taktiež sa zohľadňujú pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov. V oboch prípadoch sa nejednalo o vedľajšie cenové dojednania, resp. skryté poplatky, pretože napr. poplatok za garantovanú službu je vyjadrený v úverovej zmluve spolu so sumou úroku a spoločne sú označené ako celkové náklady. V prípade zmluvy o zabezpečení splátok úveru ide o jediné protiplnenie zo strany žalovaného, ktorý mal možnosť posúdiť výhodnosť takejto zmluvy. Tieto poplatky boli vyjadrené jasne a zrozumiteľne hneď v úvodných ustanoveniach predmetných zmlúv. Z týchto dôvodov okresný súd predmetnú úverovú zmluvu nepovažoval za absolútne neplatný právny úkon, a preto je argumentácie žalovaného v tomto smere bez právneho významu.

30. Podľa § 255 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Žalobkyňa bola v konaní úspešná iba v rozsahu 29 % (neúspešná bola v časti 579 €), jej neúspech predstavuje 71 %. Žalovaný teda vo veci dosiahol celkový pomerný úspech vo výške 42 % (71 % - 29 %) a v takomto rozsahu mu súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania.

33. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú chybu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má chybu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto chyba mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k chybám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.